

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

2 MARS 1960.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi vise la modification de trois articles de la loi du 15 mars 1954 en vue d'améliorer le rendement de cette législation.

La première modification à l'article 6, § 3, a pour but d'étendre aux déportés reconnus par leur statut, la majoration de 10 % déjà prévue pour les réfractaires. Cette modification se justifie par le fait que les déportés ont contracté leur invalidité dans des circonstances particulièrement pénibles, au cours d'un long exil de plusieurs mois en pays ennemi.

La deuxième modification à l'article 12, § 4, 1°, a pour objet de permettre l'octroi de la pension à la veuve dont le mariage avec la victime a été contracté dans les 5 ans qui ont suivi la libération (actuellement la veuve mariée après le fait dommageable n'a pas le droit à la pension de veuve de victime civile).

Il faut en effet considérer que la date du mariage n'enlève rien au caractère tragique de la situation des veuves.

Les événements de la guerre, notamment la déportation, ont retardé le mariage dans de nombreux cas et il ne serait pas équitable d'opposer cette situation aux veuves pour leur refuser le droit à la pension.

La troisième modification à l'article 15, § 1, a pour but de supprimer pour les pensions d'ascendants l'exigence que le revenu ne soit pas imposable à l'impôt complémentaire personnel. Il semble en effet peu équitable dans l'octroi de pension d'ascendants d'introduire semblable exigence. Notons que dans les dispositions en vigueur avant la loi du 15 mars 1954 il n'était pas fait état de cette restriction et que des ascendants qui touchaient une pension l'ont perdue sous la loi du 15 mars 1954.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

2 MAART 1960.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog van 1940-1945 en hun rechthebbenden.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het onderhavige wetsvoorstel heeft ten doel drie artikelen van de wet van 15 maart 1954 te wijzigen, ten einde tot een beter rendement van die wet te komen.

De eerste wijziging betreft artikel 6, § 3, en heeft ten doel de 10 % verhoging, die reeds is toegekend voor de werkweigeraars, uit te breiden tot de door hun statuut erkende gedeporteerden. Deze wijziging is verantwoord wegens het feit dat de gedeporteerden hun invaliditeit hebben opgedaan in bijzonder pijnlijke omstandigheden tijdens een maandenlange ballingschap in vijandelijk land.

De tweede wijziging betreft artikel 12, § 4, 1°, en strekt tot toekenning van het pensioen aan de weduwe die met het slachtoffer in het huwelijk is getreden binnen 5 jaar na de bevrijding (thans heeft de na het schadelijk feit getrouwde weduwe geen recht op het weduwepensioen van burgerlijk slachtoffer).

Er moet immers in aanmerking worden genomen dat de datum van het huwelijk niets afdoet van het tragische van de toestand der weduwen.

De oorlogsomstandigheden, inzonderheid de deportatie, hebben in vele gevallen het huwelijk doen uitstellen, en het ware niet rechtvaardig die toestand tegen de weduwen aan te voeren om haar het recht op pensioen te weigeren.

De derde wijziging betreft artikel 15, § 1, en heeft ten doel voor de pensioenen van bloedverwanten in de opgaande linie de voorwaarden weg te laten, dat het inkomen niet belastbaar mag zijn in de aanvullende personele belasting. Het lijkt immers weinig rechtvaardig, een dergelijke voorwaarde te stellen voor de toekenning van een pensioen van bloedverwant in de opgaande linie. Hierbij zij opgemerkt dat die beperkende voorwaarde niet voorkwam in de vóór de wet van 15 maart 1954 geldende bepalingen, en dat bloedverwanten in de opgaande linie, die een pensioen trokken, dit ingevolge de wet van 15 maart 1954 hebben verloren.

Notons enfin que cette condition ne touche que 6 % des pensions d'ascendants et que sa suppression ne peut entraîner une lourde charge financière. Ces modifications sont inspirées du désir de traiter équitablement toutes les victimes de la guerre et leurs ayants droit.

Ten slotte zij opgemerkt dat deze voorwaarde slechts voor 6 % van de pensioenen van bloedverwanten in de opgaande linie geldt en dat de opheffing ervan geen zware financiële uitgave tot gevolg kan hebben. De wijzigingen beantwoorden aan het verlangen naar rechtvaardige behandeling van alle oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden.

L. NAMECHE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 6, § 3, de la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, est remplacé par le texte suivant :

« Si le fait dommageable a été causé par la déportation pour le travail obligatoire ou par la soustraction aux obligations à caractère militaire et aux obligations de travail imposées par l'ennemi ou ses agents et si, en raison d'un de ces faits de guerre, la qualité de déporté ou de réfractaire a été reconnue à la victime par les autorités visées au premier alinéa de l'article 4, la pension afférente au dommage est majorée de 10 % du montant obtenu en application du § 1. »

Art. 2.

L'article 12, § 4, 1°, de la même loi est remplacé par le texte suivant :

« Sont considérés comme ayant droit au sens de la présente loi :

1° le conjoint survivant, si avant le décès de la victime, il n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande de la victime et si le mariage a été contracté avant le 1er janvier 1950; les veufs doivent en outre être atteints, dès avant le fait de guerre, d'une infirmité permanente les mettant dans l'impossibilité de pourvoir à leur subsistance;

Art. 3.

L'article 15, § 1, de la même loi est remplacé par le texte suivant :

« Si la victime avait atteint l'âge de 14 ans au moment du fait dommageable les pensions d'ascendant sont calculées suivant les taux ci-après, qui sont affectés d'un coefficient à fixer par arrêté royal. »

18 février 1960.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 6, § 3, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstellpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, wordt vervangen door volgende tekst :

« Indien het schadelijk feit veroorzaakt werd door deportatie voor verplichte arbeid of door het vrijwillig onttrekken aan de verplichtingen van militaire aard en aan de verplichtingen tot arbeid die door de vijand of zijn handlangers werden opgelegd en indien, wegens een dezer oorlogshandelingen, de hoedanigheid van gedeporteerde of werkweigeraar aan het slachtoffer werd toegekend door de in het eerste lid van artikel 4 bedoelde overheden, wordt het voor de schade toegekend pensioen verhoogd met 10 % van het bedrag dat werd bekomen door toepassing van § 1. »

Art. 2.

Artikel 12, § 4, 1°, van dezelfde wet wordt vervangen door volgende tekst :

« Als rechthebbenden in de zin van deze wet worden beschouwd :

1° de overlevende echtgenoot, indien hij vóór het overlijden van het slachtoffer niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een eis door het slachtoffer ingesteld en indien het huwelijk is gesloten vóór 1 januari 1950; de weduwnaars moeten bovendien reeds vóór de oorlogshandeling aangetast zijn door een blijvend lichaamsgebrek waardoor het hun onmogelijk is in hun onderhoud te voorzien;

Art. 3.

Artikel 15, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen door volgende tekst :

« Zo het slachtoffer op het ogenblik van het schadelijk feit 14 jaar was geworden, worden de pensioenen van bloedverwant in de opgaande linie berekend naar de volgende bedragen, waarop een bij koninklijk besluit vast te stellen coëfficiënt wordt toegepast. »

18 februari 1960.

L. NAMECHE,
A. DESWEEMER,
S. PAQUE,
L. PEETERS,
P. KOFFERSCHLAGER,
L. D'HAESELEER.